

Foundations of Halacha 10.8 - On the Market - Selling Shemita Fruit

<p>1. <u>Parshat Behar 25:6,7</u></p> <p>The Sabbath produce of the land shall be yours to eat, for you, for your slave, and for your maidservant, and for your laborer and for your resident who dwell with you. And for you animal and for the beast that is in your land shall all its crop be to eat.</p>	<p><u>פרשת בהר פרק כה</u></p> <p>(ו) וְהִיְתָה שְׁבֵת הָאָרֶץ לְכֶם לְאֹכְלָהּ לְךָ וְלַעֲבָדְךָ וְלַאֲמָתְךָ וְלַשְׂכִּירְךָ וְלַתּוֹשֵׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: (ז) וְלִבְהֵמָתְךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל תְּבוּאָתָהּ לְאֹכֵל:</p>
<p>2. <u>Talmud Yerushalmi Shevi'it 7:1</u></p> <p>"for you" - anything which is a need for you, for eating, drinking, smearing and dyeing.</p>	<p><u>ירושלמי שביעית פ"ז ה"א</u></p> <p>לכם - כל שהוא צורך לכם, לאכילה ולשתיה, לסיכה ולצביעה:</p>
<p>3. <u>Gemara Succah 40a</u> "for you to eat" - [the meaning of] "for you" is congruent to that of "to eat" - that the benefit and consumption are simultaneous. This excludes wood, the benefit of which is after it has been consumed; this excludes [the use of Seventh-year products in] a soaking pool or laundering pool, where their benefit comes after their consumption.</p>	<p><u>סוכה מ' א'</u> לכם לאכלה - לכם דומיא דלאכלה, שהנאתו וביעורו שוה, יצאו עצים שהנאתן אחר ביעורן, יצאו משרה וכבוסה שהנאתן אחר בעורן:</p>
<p>4. <u>Gemara Pesachim 52b</u> "to eat" - to eat and not to destroy.</p>	<p><u>פסחים נ"ב ב'</u> לאכלה - לאכלה ולא להפסד:</p>
<p>5. <u>Gemara Avodah Zara 62a</u> to eat and not for trade.</p>	<p><u>עבודה זרה דף סב עמוד א</u> לאכלה - ולא לסחורה</p>
<p>6. <u>Ramban Parshat Behar</u></p> <p>7. "And for you animal and for the beast that is in your land" - If a beast may eat, wouldn't we certainly know that a domesticated animal may, since its sustenance is your responsibility? What does the Torah come to teach with, "And for you animal"? It compares a domesticated animal to a beast - as long as the beast can eat from the field, you may feed your animal from the house; when the produce ceases to be available to the beast from the field, it must cease from your house. This is the wording of Rsahi based on Torat Kohanim (1:5). The Master did not explain what this "ceasing" entails. It involves that, after this time, one should remove the fruit from his house to make them ownerless, and this is the "removal of Seventh-year produce" that the Sages mentioned in every place.</p>	<p><u>רמב"ן פרשת בהר</u></p> <p>(ז) ולבהמתך ולחיה - אם חיה אוכלת בהמה לא כל שכן שמזונותיה עליך, ומה תלמוד לומר ולבהמתך, הקיש בהמה לחיה, כל זמן שחיה אוכלת מן השדה אתה מאכיל לבהמתך מן הבית כלה לחיה מן השדה כלה לבהמתך מן הבית, לשון רש"י מתורת כהנים (פרק א ח). והכילוי הזה לא פירש הרב מהו. וענינו, שיכלה הפירות אחר זמן מביתו להפקירן, והוא ביעור שביעית שהזכירו חכמים בכל מקום:</p>
<p>7. <u>Gemara Succah 40b</u></p> <p>It was taught in a Baraita in accordance with Rabbi Eliezer: The [sanctity of the] Seventh year takes hold on its monetary replacement. As it says, "For it is a Jubilee Year, it shall be holy to you." Just as Holy food takes hold of its monetary replacement, which becomes forbidden, so too the Seventh Year takes hold of its monetary replacement, which becomes forbidden. If you will similarly expound: Just as Holy food takes hold of its monetary replacement and itself becomes mundane, so too the Seventh Year takes hold of its monetary replacement, and itself becomes</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת סוכה דף מ עמוד ב</u></p> <p>תניא כוותיה דרבי אלעזר: שביעית תופסת את דמיה, שנאמר כי יובל היא קדש תהיה לכם, מה קדש תופס את דמיו ואסור - אף שביעית תופסת את דמיה ואסורה. אי מה קדש תפס דמיו ויוצא לחולין, אף שביעית תופסת את דמיה ויוצאת לחולין - תלמוד לומר תהיה - בהוייתה תהא. הא כיצד? לקח</p>

<p>mundane. - The Torah teaches us, "it shall be" - it shall remain in its current state. How is this? If one bought meat with fruit of the Seventh Year - both must be removed in the Seventh Year. If he bought fish with the meat, the meat leaves [the state of sanctity] and the fish enter...the last one always enters into the sanctity of the Seventh month, and the fruit itself is forbidden.</p>	<p>בפירות שביעית בשר - אלו ואלו מתבערין בשביעית, לקח בבשר דגים - יצא בשר ונכנסו דגים, ... אחרון אחרון נכנס בשביעית, ופרי עצמו אסור.</p>
<p>What about Lulav and Etrog?</p>	
<p>8. <u>Gemara Succah 39a</u></p> <p>Mishna. If one purchases a lulav [from an <i>am haaretz</i>] during the Seventh Year - he must give him the etrog as a gift, because he is not permitted to purchase it during the Seventh Year.</p> <p>Gemara. If he did not want to give him [the etrog] as a gift, what is [the law]? Rav Huna said: He includes the cost of the etrog in the price of the lulav. Let him give the money for the etrog outright! - because one is not permitted to give money from the sale of Seventh-year produce to an <i>am haaretz</i>.</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת סוכה דף לט עמוד א</u></p> <p>משנה. הלוקח לולב מחבירו בשביעית - נותן לו אתרוג במתנה, לפי שאין רשאי ללוקחו בשביעית.</p> <p>גמרא. לא רצה ליתן לו במתנה מהו? - אמר רב הונא: מבליע ליה דמי אתרוג בלולב. - וליתיב ליה בהדיא! - לפי שאין מוסרין דמי פירות שביעית לעם הארץ.</p>
<p>9. <u>Radbaz Hil. Shmita V'yovel 8:11</u></p> <p>For you may not buy from an <i>am haaretz</i> something that is presumably from fruit that were watched, for the monetary replacement is now considered money [with the sanctity] of the Seventh Year, and we may not give them money [with the sanctity] of the Seventh Year. However, something that is presumably ownerless, we may buy from them. The Seventh Year does not affect a lulav, for it is not a fruit, but is the branch of a palm tree. Even though the palm tree itself is presumed to be watched, this is true only of its fruit, but the Seventh Year does not apply to the lulavim. Therefore, the monetary equivalent of the lulav is not money [with the sanctity] of the Seventh Year. However, the Etrog is a fruit, so the Seventh Year affects it, and it is presumed to be watched.</p>	<p><u>דב"ז הלכות שמיטה ויובל פרק ח הלכה יא</u></p> <p>שארין לוקחין מע"ה דבר שחזקתו מן השמור לפי שהדמים הם דמי שביעית ואין מוסרין להם דמי שביעית אבל דבר שחזקתו מן ההפקר לוקחין מהם והלולב אין נוהג בו שביעית שהרי אינו פרי אלא חריות של דקל ואע"פ שהדקל בעצמו חזקתו שמור היינו דוקא פירותיו אבל הלולבים אין נוהג בהם שביעית הלכך דמי הלולב אינם דמי שביעית אבל האתרוג הוא פרי ונוהג בו שביעית וחזקתו מן השמור</p>